

Synkkyys säilykään sisässä,
vaikka valkeisi edessä,
Syömessä surusanoma,
vaikka välkkäisi valoa.

Kun ei käänny kalman portti
eikä päästä pinteän pieli,
kuinka kääntyisi kuluni,
taikka pääsisi poruni.

Sen saat Luojani luvata,
saat tekijäni todeta:
ei kule ilon kipinä,
kuin ei syytä soittelolle,
en ilolle käy ikänä,
ellei käy ilo iholle.

Kun en kestä hourettani,
lyöty hullun luulojani,
enkä tuulta toivon turhan,
myrkkyä hataran harhan.

Tyytyväisyys tyyntyköhön,
elkään nousko nyhtämätön.
Ilman kättäsi kuningas,
ilman pieniä palojas.

Muuten hengiltä hajoan.